

Енергодарський інститут
державного та муніципального управління
імені Р.Г. Хеноха
“Класичного приватного університету”

**НАУКА. МАЙБУТНЄ:
ДОСЯГНЕННЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ**

МАТЕРІАЛИ

IV ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ

м. Енергодар, 24 травня 2013 р.

СЕКЦІЯ: “ОПТИМІЗАЦІЯ ОСВІТНЬОЇ ГАЛУЗІ”

<i>Андропов В.А., Домбровська С.М.</i> ДЕРЖАВНІ ЗАСАДИ ОСВІТНЬОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ ТА ЇЇ ВДОСКОНАЛЕННЯ.....	286
<i>Бондар Д.В.</i> ІННОВАЦІЙНІ ДЕРЖАВНІ МЕХАНІЗМИ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ УПРАВЛІНСЬКИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ.....	288
<i>Галуцька Т.Ю.</i> ШЛЯХИ ДОСЯГНЕННЯ ВЗАЄМОДІЯ СІМ'Ї ТА ДОШКІЛЬНОГО ЗАКЛАДУ ПРИ ВИРІШЕННІ ПИТАННЯ СТОСОВНО ВИХОВАННЯ ДОШКІЛЬНИКА	290
<i>Жолуденко М.В.</i> ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КУЛЬТУРИ КЕРІВНИКА ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ	292
<i>Козинович В.Г.</i> МЕХАНІЗМИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ФІЗКУЛЬТУРНО-СПОРТИВНИХ ПОСЛУГ	293
<i>Коробчук У.В.</i> ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ В УМОВАХ НАВЧАЛЬНО-НАУКОВОГО КОМПЛЕКСУ “КОЛЕДЖ-ІНСТИТУТ”	295
<i>Самойлова І.А.</i> ФУНКЦІОНАЛЬНА МОДЕЛЬ ЗДІЙСНЕННЯ НАУКОВО-МЕТОДИЧНОГО СУПРОВОДУ ДІЯЛЬНОСТІ ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ НА МОНІТОРИНГОВІЙ ОСНОВІ В УМОВАХ МАЛОГО МІСТА.....	296
<i>Тедесва О.О.</i> КУЛЬТУРА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМУНІКАЦІЇ КЕРІВНИКА ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОЇ ШКОЛИ	298
<i>Тигушева О.Г.</i> ПРОФЕСІЙНА ОРІЄНТАЦІЯ ЯК СИСТЕМА ПІДГОТОВКИ ЛЮДИНИ ДО САМОСТІЙНОГО І СВДОМОГО ВИБОРУ ПРОФЕСІЇ.....	299
<i>Фокіна В.С.</i> НАУКОВІ ОСНОВИ ДІАГНОСТИКИ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ КЕРІВНИКІВ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ	302
<i>Шалапан Н.А.</i> УПРАВЛІНСЬКА КОМПЕТЕНТНІСТЬ КЕРІВНИКА ДОШКІЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ	303
<i>Шаповалова Л.А.</i> ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ИНТЕРАКТИВНЫХ ФОРМ И МЕТОДОВ ОБУЧЕНИЯ КАК ПРИОРИТЕТНОЕ НАПРАВЛЕНИЕ СОВРЕМЕННОЙ СИСТЕМЫ ОБРАЗОВАНИЯ.....	305

Водночас вивчення теорії та практики підготовки керівних кадрів освіти засвідчує, що на сьогодні майже відсутні дослідження, предметом яких є теоретичне обґрунтування й апробація процесу формування професійної культури керівника загальноосвітнього навчального закладу. На цей час ця проблема залишається однією з найбільш дискусійних.

Аналіз джерельної бази дослідження дозволив виявити суперечності між: спрямованістю педагогічної освіти на підготовку керівника з високим рівнем професійної культури, здатного транслиувати систему професійних цінностей, та порівняно низьким рівнем сформованості професійної культури сучасного керівника загальноосвітнього навчального закладу; сучасними вимогами до керівника загальноосвітнього навчального закладу й недостатньою розробленістю науково-методичного забезпечення процесу формування відповідної професійної культури в умовах магістратури.

Кононович В.Г.

пошукач

Національний університет цивільного захисту України

МЕХАНІЗМИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ФІЗКУЛЬТУРНО-СПОРТИВНИХ ПОСЛУГ

На сучасному етапі розвитку країни в умовах якісного перетворення усіх сторін життя суспільства зростають вимоги до фізичної підготовленості наших співгромадян, необхідної для успішної їх трудовій діяльності. Перебудова системи освіти в країні поставила перед вищою школою завдання корінного і всебічного поліпшення професійної підготовки і фізичного виховання майбутніх фахівців. У нових умовах підвищується соціальна значущість фізичного виховання у формуванні всебічно і гармонійно розвиненій особі випускника вназ з високою мірою готовності до соціально-професійної діяльності. Фізична культура і спорт в навчально-виховному процесі вназ виступають як засіб соціального становлення майбутніх фахівців, активного розвитку їх індивідуальних і професійно значущих якостей, засіб виховання у душі колективізму і взаємодопомоги, з почуттям відповідальності і гордості за свій колектив, країну, досягнення фізичної досконалості. Пошук шляхів підвищення ефективності управління фізичною культурою і спортом є завжди важливим, а в період становлення державності України особливо. Основні завдання державного управління фізичною культурою і спортом в Україні полягають в реалізації науково обґрунтованої системи фізичного виховання не лише на рівні ВНЗ, але і усіх верств населення, забезпеченні підготовки спортсменів високого класу, в широкому залученні громадян до систематичних занять фізичною культурою, спортом, туризмом, у вслякому розвитку усіх видів масового спорту [1]. Досягнення стратегічної мети державного управління розвитком фізичної культури і спорту можливо через рішення усього спектру завдань шляхом реалізації функцій управлінської діяльності в галузі.

Необхідність зближення фізичної культури і спорту з іншими сферами діяльності визначається державою як один з найважливіших напрямів подальшого підйому масовості, як соціально-економічна закономірність її функціонування і розвитку. Особливо актуальне рішення цієї проблеми в умовах переходу економіки на ринкові стосунки. У зв'язку з цим, важлива роль приділяється розвитку дисципліни "Фізичне виховання" у вищих навчальних закладах, а також серед населення в регіонах і їх органах управління, суть роботи яких полягає в забезпеченні розвитку нових громадських стосунків, у тому числі у сфері фізичної культури і спорту. Це підтверджується законодавчою і нормативно-правовою базою, яка відображує питання розвитку фізичної культури і спорту в Україні. Фізична культура є одним з визначальних чинників громадського життя світової спільноти, важливим елементом освіти, виховання, охорони здоров'я, мистецтва, економіки, політики, соціальної сфери, професійно-прикладної підготовки, військової справи [2]. Якщо фізична культура є засобом підвищення продуктивності праці і досягнення високого рівня громадського виробництва, то останнє, у свою чергу, забезпечує відповідні умови (матеріальні і духовні) для розвитку фізичного виховання і спорту. Тому, враховуючи практичний досвід розвинених країн світу, перед українським суспільством стоїть завдання створити оптимальні умови для сукупного поєднання усіх чинників різних складових фізичного, психічного, духовного і соціального здоров'я, яке приведе до соціального, біологічного і психічного благополуччя населення. Саме у цьому напрямі незамінною є роль фізичної культури і спорту. Для позитивного ефекту їх впровадження в повсякденний побут необхідно визначити державну стратегію формування здорового способу життя, для чого слід здійснювати постійний соціальний моніторинг і маркетинг, тобто включити спеціальні дослідження, на підставі яких визначити специфічні потреби населення. Однією з головних умов позитивного рішення цих проблем є формування і реалізація державної політики у сфері фізичної культури і спорту, лобіювання її на рівні органів місцевої виконавчої влади і місцевого самоврядування, промислових і фінансових структур, засобів масової інформації. Необхідно також підвищити рівень обізнаності різних шарів суспільства відносно проблем здоров'я і пропаганди здорового способу життя як загальнонаціональної цінності.

Таким чином очевидно, що система управління сферою фізичної культури і спорту в Україні вимагає серйозних змін, які останнім часом активно обговорюється в крузі фахівців, на різноманітних нарадах. Окремих робіт, присвячених цій проблематиці, втаємничено мало. Проте існує велика проблема у взаєминах між управліннями, комітетами з питань фізичної культури і спорту і громадськими фізкультурними органами. Стара система управлінських стосунків між ними порушена, а нова не дозволяє чітко регулювати їх діяльність через те, що немає прямого підпорядкування тому ця проблема залишається актуальною і сьогодні. У всьому цивілізованому світі фізична культура і спорт традиційно вважаються сферою про-

ведення активної державної політики її регулювання і розвитку. Саме держава покликана формувати (і формує) цілі, принципи і завдання фізкультурно-спортивної політики і власні пріоритети (конкретні для кожного конкретного регіону) в цій області державного управління. Тому державна фізкультурно-спортивна політика має бути строго орієнтована на створення в країні сприятливого клімату для розвитку і розквіту фізичної культури і спорту і бути сполучною ланкою між людиною і соціальною практикою.

Література:

1. Круцевич Т.Ю. *Управління фізичним станом підлітків в системі фізичного виховання: дис.. д-ра наук по фізичному вихованню і спорту: 2-.*.* – Національний університет фізичного виховання і спорту України. – До. 2000. – 510 с.

2. Кухтій А.О. *Організаційні основи розвитку фізкультурно-спортивного руху в Україні впродовж ХХ століття: Автореф. дис.. канд. наук з фіз. виховання і спорту: 24.00.02.* – Львів. держ. ін-т фіз. культури. – Л., 2002. – 20 с.

Коробчук У.В.

наук. кер. – к.держ.упр., доцент В.І. Шилова
Класичний приватний університет

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ В УМОВАХ НАВЧАЛЬНО-НАУКОВОГО КОМПЛЕКСУ "КОЛЕДЖ-ІНСТИТУТ"

Орієнтування України на входження в європейську спільноту, приєднання до Болонського процесу передбачає якісне оновлення національної системи освіти, новий підхід до професійної підготовки майбутніх викладачів, що виявляється в інтегруванні освітніх закладів різних рівнів акредитації, упровадженні ступеневої підготовки фахівців за багатьма освітніми програмами. Реформування вищої педагогічної освіти в Україні передбачає пошук шляхів та способів раціонального поєднання теоретичних психолого-педагогічних знань з уміннями застосовувати їх на практиці, а також оптимізацію форм і методів навчання, удосконалення навчальних планів, програм та розвитку інноваційних педагогічних технологій.

Аналіз наукової літератури засвідчує багатогранність розуміння означеного поняття, що дозволяє дослідникам інтерпретувати його по-різному: "як методологічну орієнтацію педагога, комплексний педагогічний засіб" (Г. Селевко); "вихідний принцип, вихідну позицію" (О. Новиков, А. Петров) тощо. У дослідженні ми виходили з того, що системний, багаторівневий характер самого явища, яким є мобільність, обумовлений економічними, політичними, соціокультурними чинниками, пов'язаний із смисложиттєвими інтересами і цінностями особистості й потребами суспільства, вимагає інтегративного, міждисциплінарного підходу щодо її формування у процесі професійної освіти і, водночас, умотивовує вибір "системної методології" (Г. Щедровицький) як концептуальної домінанти дослідження. Доцільність такого вибору підтверджується також тим, що системний підхід є універсальним інструментом пізнавальної діяльності: як